

ANALIZE I ESEJI

Nova knjiga – Ljiljana Maletin Vojvodić: Skrik

By **Korzo Portal**

CEP 23, 2020

Ljiljana Maletin Vojvodić (Novi Sad) autorka je knjige **“Skrik”** (norv. vrisak), (Artprintmedija, 2020) čiji sadržaj ima formu introspektivne proze na fonu savremene umetnosti. Glavna junakinja romana Jul, traga za rezidencijama koje bi trebalo da budu inspirativno utočište, ali na tom putu nailazi na mnoge prepreke, pre svega u sebi samoj. Ona putuje “... Najpre u latvijski Dom pisaca, potom u portugalsku hacijendu, katalonsko selo, finsku provinciju nadomak grance sa Rusijom i u nekadašnju fabriku sardine u Bergenu da bi, na kraju, stigla u Hardanger fjord i Kuću umetnika, u Olvik...”

Piše: Bojana Karavidić. Foto: Ivana Prijatelj Pavičić

Jul, glavnu junakinju romana **“Skrik”** zatičemo u Kući umetnika u norveškom gradiću Olviku. Autorka **Ljiljana Maletin Vojvodić** fiksijski istražujući korene nesnađenosti u sopstvenoj koži, boreći se protiv identiteta u zadatim državnim granicama domovine, otkriva da joj ni mnogobrojni boravci u raznim umetničko-književnim rezidencijama širom sveta ne donose spokoj. Na tim premisama nastaje Jul kao njen alter ego.

Novosti

[Foto esej: Kala Nera / Dobra voda](#)

[Umetnička kolonija Ečka: Utopija kolektivnosti](#)

[Festival uličnih svirača obeležava jubilej na mestu gde je počeo](#)

[Foto esej: Zemun](#)

[Na današnji dan preminuo je Arsen Dedić](#)

“... Svesna mimikrije i površnosti koju je ta pripadnost sa sobom nosila, bio je to životni stil kakav je želela da vodi.

Mada, nije bila sigurna šta joj je teže padalo: sunarodnici koji su zabadali nož u tuđa posla ili u zoni komfora distancirani stranci, sve je u njoj stvaralo osećaj nedovoljnosti.

Želela je da se iskoreni, ali ni egzil nije bio recept za bolji život...”

Ljiljana Maletin Vojvodić pred čitaoca romana “*Skrik*” postavlja nekoliko paralelnih priča. Glavna je sudbina traganja za identitetom bez granica junakinje Jul, zatim oblomovština neuspešnog pisca Miloša Reljina zahvaljujući kome ona dospeva u Olvik na rezidenciju, te splet stvaralačkih košmara stvarnih savremenih svetskih umetnika među kojima dominiraju žene samosvojnog izraza. Njihova zajednička priča koja se razlikuje samo u nijansama jeste nezadovoljstvo i svetom globalizma, i sobom. Tragajući za mestom pod suncem koje bi ogrejalo tananu umetničku dušu i pridobilo kuratore, kritičare, medije, lome se, padaju i ustaju, odlaze i vraćaju se, uglavnom ostajući nespokojne, bez uzvraćene ljubavi. Planeta je nedovoljno velika da bi se na njoj pronašla ušuškana kolevka života, poručuje kroz svoje imaginarne i stvarne junake **Ljiljana Maletin Vojvodić** ipak, navodeći čitaoca u svom prefinjenom književnom tkanju, da je biti homo viator voda življenja.

“...Onda je odlučila da će živeti za umetnost kao što su drugi verovali u Boga.

Počela je da piše iako to niko od nje nije očekivao, mada to nikom nije potrebno.

Niko nije tražio njene reči niti je želeo njenu iskrenost.

Pisala je da bi se sačuvala.

Da se ne bi osećala krivom.

Prisiljavala sebe da danima podari svrhu, eksperimentisala je sa zemljom i žanrovima, tragala za udaljenim umetničkim rezidencijama kao za spasom...”

Ljiljana Maletin Vojvodić junakinju Jul često vraća u srećno detinjstvo koje rekonstruiše kao da je jedna velika “*Prustova madlena*”. No, mladost pod okriljem roditeljske ljubavi nije joj dovoljno uporište u životu kada roditelja više nema. Stoga ona vrišti kao da je sišla sa platna norveške slikarske ikone – **Edvarda Munka**.

“...Skrik je vrisak.

Visoko C. Vrtoglavica. Gubljenje kontrole.

Prokaženi, socijalno neprihvatljiv bunt zbog pritiska okoline.

Jer, ma koliko sve , na prvi pogled, izgledalo dobro, uvek je u njoj postojao strah od poraza, strah da se sa njim suoči.

Zato će želju da (s)krikne osećati gotovo svakodnevno...

... Ponekad poriv da se pred nepoznatim ljudima izdere, da izgovori ružnu reč kada se od nje zahteva vrhunac samokontrole, da u kamernoj tišini počne da vrišti..."

Ljiljana Maletin Vojvodić je homo viator, u nepatetičnom, pitkom romanu “*Skrik*”, u najboljem značenju te odrednice, vodi nas ka nepristajanju na tapkanje u mestu, ka osvajanju novih prostora ma koliko je trnovita staza. Uostalom, na svet i dolazimo uz krik. Sedite na krila autorkinog nespokoja i utonite u priču.

PROČITAJTE I: [foto-esej-the-way-we-were-posveta-koju-sam-izgrebala/](#), [put-pod-noge-brodi-renesansni-idealni-grad-tvrđjava/](#), [kultura-secanja-vladimir-stojanovic-odzaci-bastina-na-dlanu/](#), [nasledje-ikonostas/](#),

[« Usput: Ona Bez Njega](#)

[Poezija – Radmila Petrović: Ako je ljubav, onda je ljubav »»](#)

By [Korzo Portal](#)

POVEZANE PRIČE

Оставьте одговор

Ваша адреса е-поште неће бити објављена. Неопходна поља су означена *

Коментар *

Име *

Е-пошта *

Веб место

Сачувај моје име, е-пошту и веб место у овом прегледачу веба за следећи пут када коментаришем.

Предај коментар

PROPUSTILI STE

[ANALIZE I ESEJI](#) [BAŠTINA](#) [INTERVJU](#) [VESTI I DOGAĐAJI](#)
[VIKEND PRIČA](#)